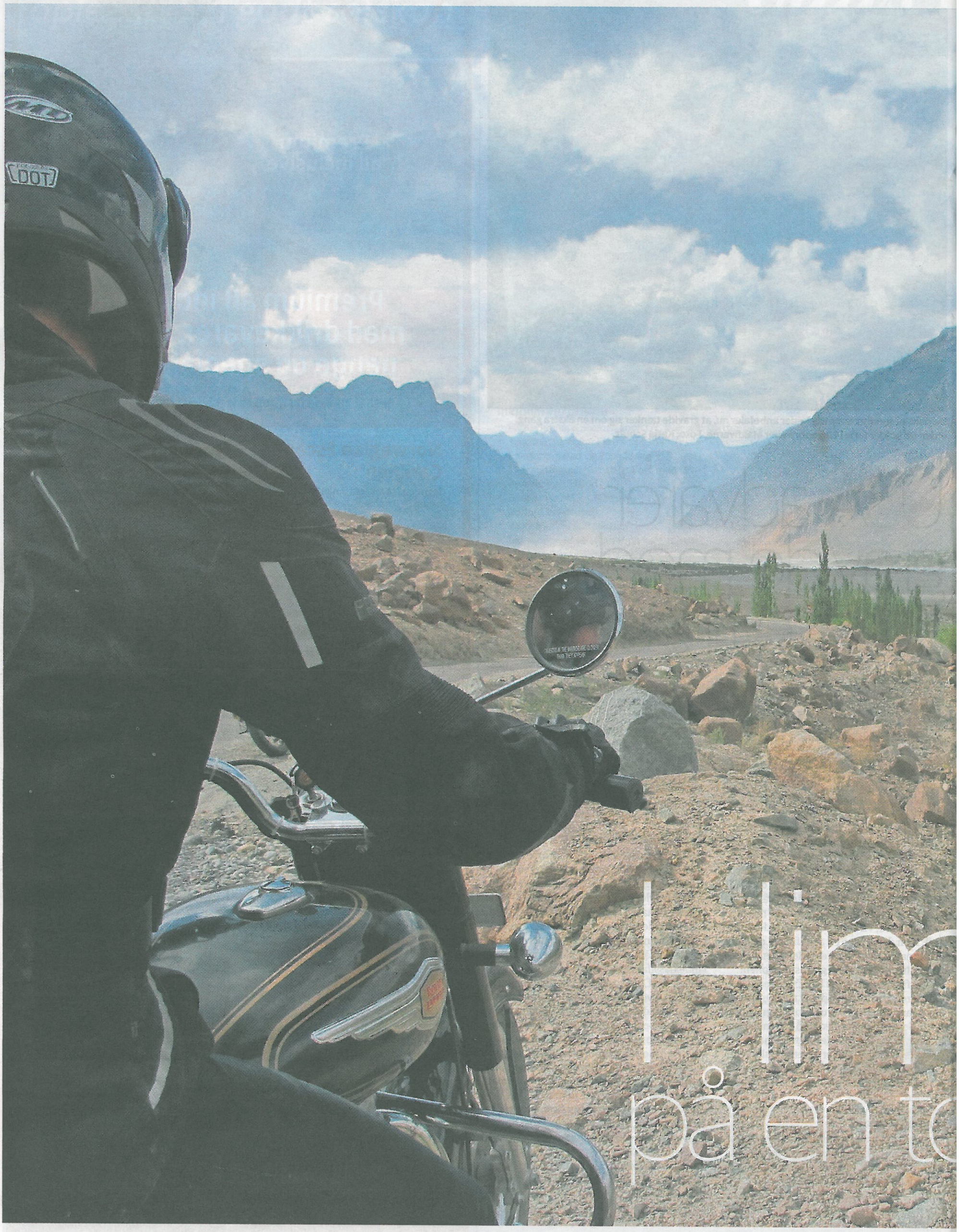
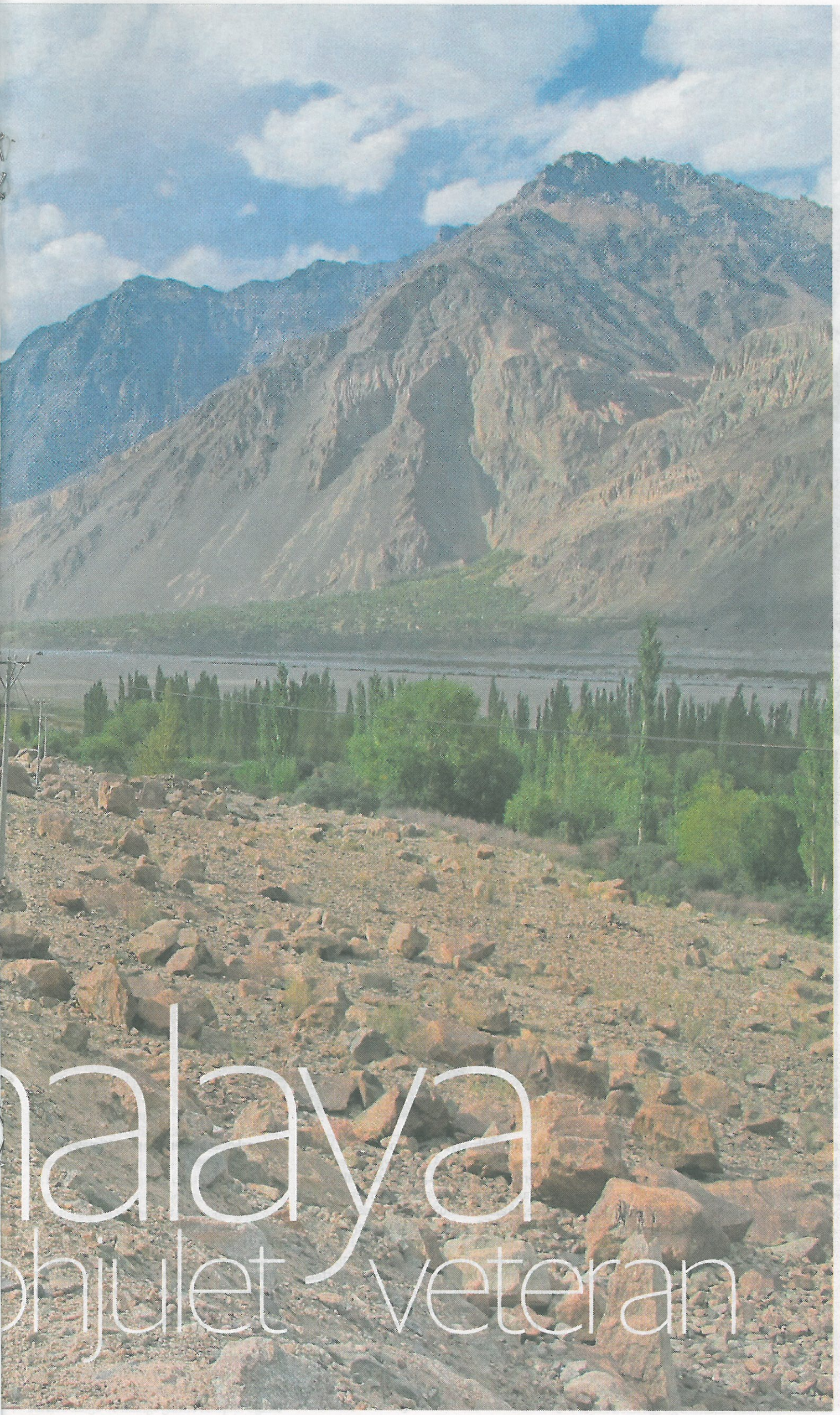

DOT
Him
på en te

Udsigt over landskabet på det Tibetanske Plateau.

malaya
bhjulet veteran

En motorcykelrejse gennem Indiens Himalaya over det Tibetanske Plateau til det buddhistiske motorcykelmekka i byen Leh er et sandt bombardement af sanserne.

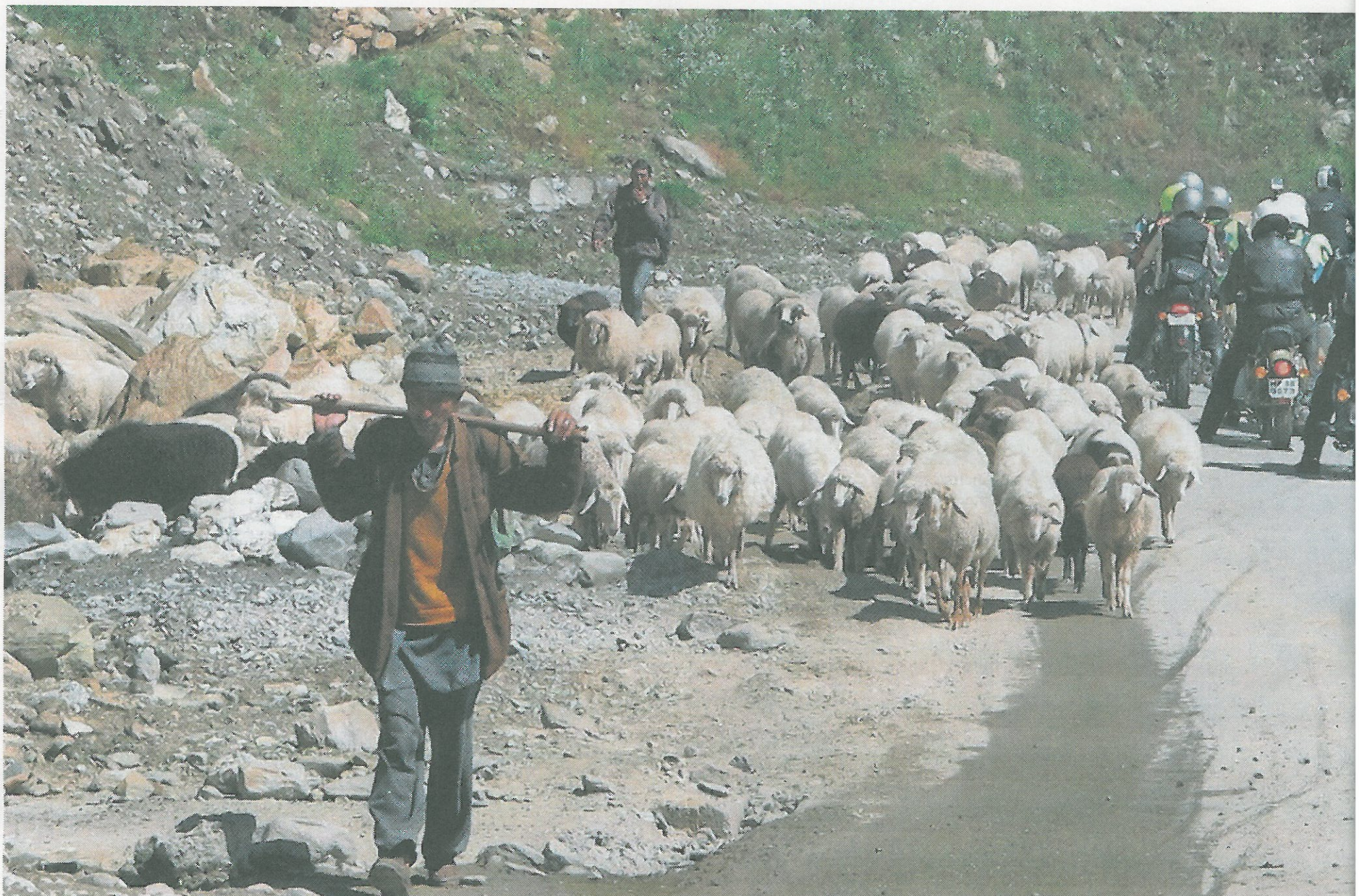
Af Villads Kok Mortensen rejseliv@berlingske.dk

Omkring 100 sorte yakokser står drysset ud over det golde landskab som stenstøtter og tygger drøv i højfjeldssolens stråler på det Tibetanske Plateau. Idyllen afbrydes, da en stor, sort og kåd yakokse sætter i fuldt firspring over sten, grus og græstuer, så støvet hvirvles op og småsten står til alle sider, alt imens den kaster sit hoved fra side til side.

Vi er på vej på motorcykler, gamle engelske modeller af mærket Royal Enfield, over Wari Lah-bjergpasset, der ligger 5300 meter over havets overflade i Indiens Himalaya. Vores kurs er sat mod den frodige Nubra-dal, der ligger under os i 3.000 meters højde, ikke langt fra grænsen til nabolandet Pakistan.

På en motorcykelrejse gennem Himalaya møder man motorcyklister fra så forskellige steder i verden som Brasilien, Korea og England, men især kommer motorcyklister fra Indiens fjerne afkroge hertil, og mange af dem har kørt tusindvis af kilometer fra deres hjembyer i Indiens lavland for at opleve suset ved at krydse de høje bjergpas i Himalaya på to hjul. Særlig sjovt er det at se de indiske sikher, der i stedet for at bære hjelme kommer susende afsted med store, kulørte turbaner på hovedet og dertilhørende old school motorbriller. Som sikh i Indien er man nemlig fritaget fra lovkravet om at bære hjelm; man skal blot for sin egen skyld binde sin turban så stramt, at den bliver siddende på hovedet.

Overalt langs landevejen skyder der nu motorcykeludlejningsforretninger op, og smarte, unge indere fra storbyerne flytter til Himalaya og åbner biker-caféer, der serverer espresso, stenovnspizza og den obligatoriske chicken curry, så turisterne kan få stillet deres behov for komfort i det barske terræn - og indehaverne af caféen kan leve og arbejde i naturskønne omgivelser langt fra Indiens larmende og forurenede megabyer. Alle motorcyklister,

uanset nationalitet, får til fulde udfordret deres køreegenskaber, da turen gennem Himalaya foregår i et ufremkommeligt landskab med mange hårnålesving, og til tider minder underlaget mere om udtørrede flodlejer end egentlige landeveje.

Tepause og varm masala chai

»Chai chai chaaaaaiiii!« Overalt på togstationer og langs landevejene serveres der masala chai, og den karakteriske, messende stemme fra en indisk tesælger er ikke til at tage fejl af. Han kommer gående med små tekander, som indeholder denne lokale krydderte, lavet på sort te, kanel, anis, peber, kardemomme, ingefær, mælk og rigelige mængder af sukker. Når man kommer kørende gennem landskabet, kan man på lang afstand dufte de mange krydderier, der knuses, inden de benyttes i fremstillingen. Og den indiske masala chai er god at styrke sig på i den kolde vind på bjergtoppene, når der holdes en tiltrængt kørepause i Himalaya. Den er dog stærkt vanedannende.

Guden for mekanik, elektronik og it

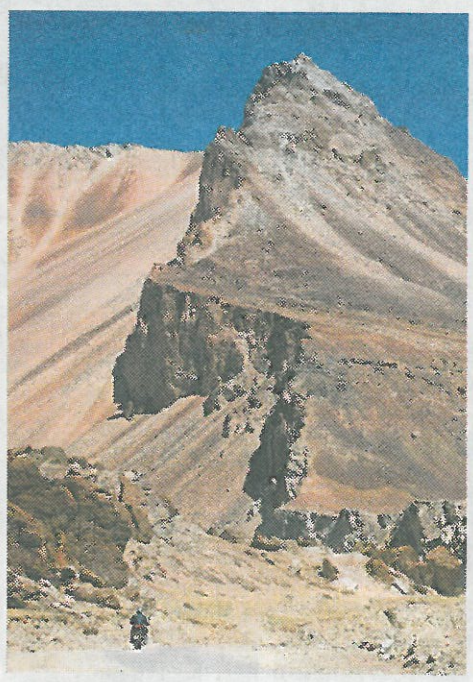
Religion spiller en meget stor rolle i almindelige menneskers liv i denne del af verden, og i Indiens hinduistiske panteon findes der tusindvis, hvis ikke millioner af guder og gudinder.

Motorcyklisterne har også deres egen foretrukne hinduistiske gud ved navn Vishvarkarman, som oprindelig er gud for værktøj og mekanik, men i dag også god for elektronik og informationsteknologi. Det er en tradition i Indien at få indviet sin nyindkøbte motorcykel i Vishvarkarmans navn, og det foregår ved at man tager sin spritnye motorcykel ned i det lille lokale hindutempel, hvor præsten velsigner motorcyklen ved at hænge tagetes-guirlander rundt om styret og tegne soltegn, også kendt som swastika, på motorcyklen med rødt pulver. Så er man også garanteret nul uheld og punkteringer på rejsen, og spørger man de lokale, så er dette ritual mindst ligeså vigtigt, som det er at få synet sin motorcykel hos mekanikeren.

Støv hvirvles op i luften på de barske landeveje i Himalaya.

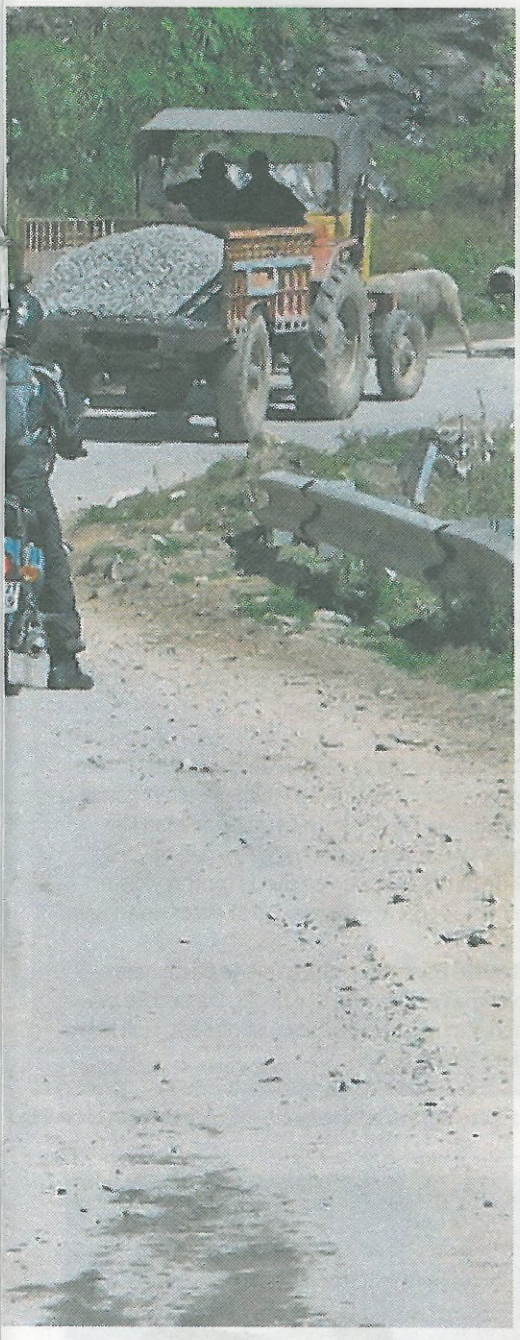
Er man villig til at gå lidt på kompromis med komforten, så belønnes alle motorcyklister, uanset nationalitet, med udsigter, der kan få selv den mest berejste globetrotter til at tabe underkæben: En uendelig hær af bjergtoppe med evig sne marcherer mod horisonten, og hver gang man krydser et bjergpas, kommer man til en ny dal med et nyt landskab. Bjergene i det sydlige Himalaya er beklædt med grønne kaktus, kolossale figentræer, bananpalmer og bourgonvilla så store som rækkehuse. Men jo længere op i Himalaya man kommer, jo mere goldt og øde bliver terrænet, og efter et par dages kørsel er de tropiske planter erstattet af stendynger, græstuer og snedriver.

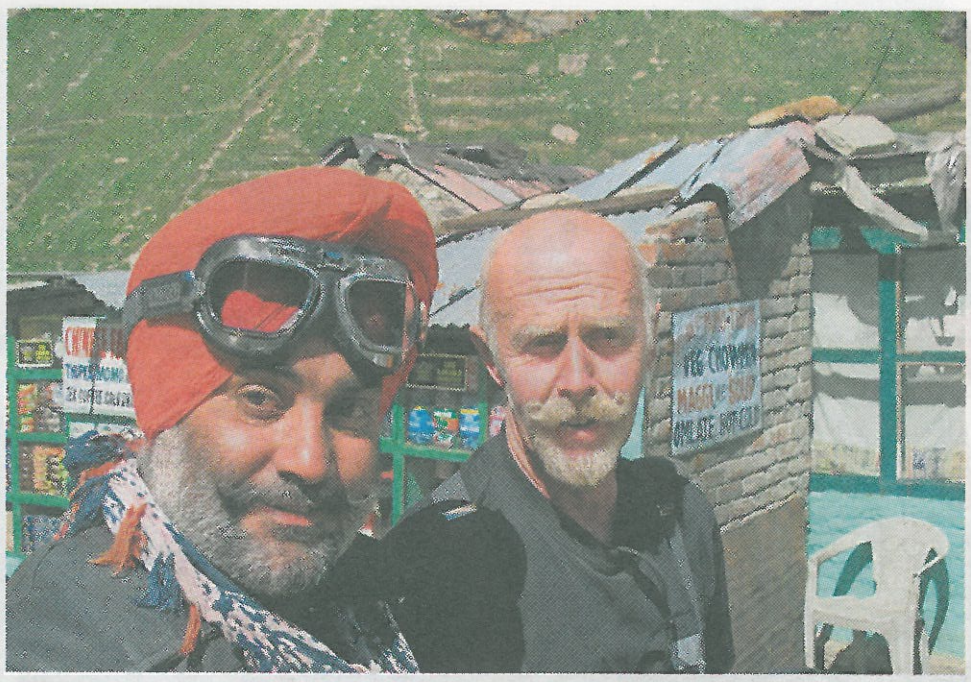
Mennesket er blot en lille plet i Himalayas store landskaber.

Alverdens dyr på landevejen

Der er venstrekørsel på landevejene i Indiens Himalaya, og som udgangspunkt skal man have sit blik fastfrosset på vejen og ikke lade sig friste af at stirre for længe på de storslåede bjerglandskaber, mens man kører, for på vejen

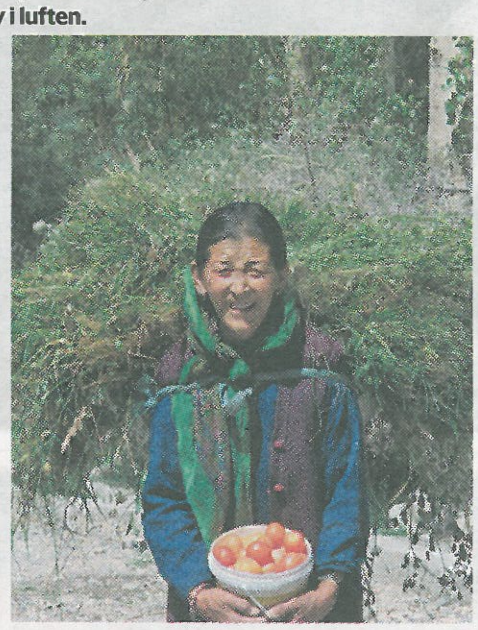
Trafikprop i Himalaya bestående af får og hyrder.

Sikherne i Indien er fritaget for at køre med styrthjelm, så længe at de bærer turban. Motorbriller er dog nødvendige på grund af støv i luften.

Den hinduistiske gud for metal, mekanik og elektronik, Vishwarkarman. Det er god skik i Indien at man får sin motorcykel indviet i denne guds navn inden påbegyndt rejse.

En smilende bondekone bærer frisk græs hjem til kvæget i landsbyen.

Side om side med de hellige mænd finder man Indiens hellige køer, der står stille som store sten i en flod af trafik på markedsgaderne i de små klondike-lignende bjergbyer, eller de har lagt sig midt på vejen og dermed skabt en trafikprop.

blander alverdens dyr sig med lokale skolebusser fyldt med børn, der vinker, hujer og griner, indiske lastbiler af mærket Tata, der er malet i alle regnbuens farver, og som trækker en tyk, sort stribe af røg efter sig, trehjulede tuk tukker og knallerter.

Flokke af gyldenbrune rhesusaber med røde bagdele holder til i vejkanten og venter på, at nogen smider frugt ud af busvinduet til dem, hundredevis af langhårede bjerggeder med snoede horn på vej til højlandet sænker trafikken, sorte grise med stride børster går og roder i skraldebunker, inden de pludselig hviner op og iler tværs over gaden, og overalt på vejene ligger gadehundene og snorksover hele dagen lang, for blot at vågne ved solnedgang og starte et øredøvende hundeslågmål, der varer lige til næste daggry.

Om natten kan man være heldig at spotte sky leoparder, der er på vej til landsbyerne for at gå på rov, og hvert år tager de store kattedyr både får, geder og af og til et par små skolebørn.

Om natten kan man være heldig at spotte sky leoparder, der er på vej til landsbyerne for at gå på rov, og hvert år tager de store kattedyr både får, geder og af og til et par små skolebørn.

Hellige mænd og køer langs landevejen

Himalaya er ifølge mytologien hjemsted for de mange hinduistiske guder, og derfor kommer der pilgrimme fra hele landet til denne region for at besøge de mange gamle templer og hellige steder. En af de vigtigste guder, der ifølge sagnet holder til i Himalaya, er guden Shiva, der i Indien er gud for død og ødelæggelse. Ja, sådan en guddom har de nemlig også. Shiva er guden, som de hellige mænd tilbeder, og i denne tilbedelses-kult hører det sig til, at der ryges cannabis til ære for Shiva. Den stærke tobak vokser overalt i det sydlige Himalaya, hvor kolossale hampplanter svajer i vinden, og hvor der er lige så mange hampplanter i en grøftekant, som der er brændenælder i en dansk rabat. Her i Himalaya tændes der op i hashpiberne, og hellige mænd med rødsprængte øjne slentrer smilende ned ad gaden i de små bjergbyer.

Side om side med de hellige mænd finder man Indiens hellige køer, der står stille som store sten i en flod af trafik på markedsgaderne i de små bjergbyer eller har lagt sig midt på vejen og dermed skabt en trafikprop.

Her bliver de liggende uden at røre sig ud af flækken - dovne, ligeglade og hellige, som de jo er, er de fuldstændig upåvirket af busser og lastbiler, der holder hornene i bund for at få dem til at flytte sig. Først når en lokal bjergbonde kommer løbende og truer den helllige ko med en bambuskæp hævet over hovedet, rejser koen sig, og trafikken kan fortsætte. Mere hellige er de altså ikke, end at de kender til et rap over ryggen fra en svirpende bambuskæp.

Fortryllende Transhimalayan Highway

Den mest populære og spektakulære strækning for motorcyklister går fra byen Manali i det sydlige Himalaya til den buddhistiske oase Leh på det Tibetanske Plateau. Denne strækning går over adskillige bjergpas i 4.000-5.000 meters højde, hvor store, grådige gribbe kigger sultent efter motorcyklisterne, over højsletter med ulve og vilde æsler, forbi bjergsøer med azurblåt gletsjervand og langs brusende smeltevandsfloder.

I det sydlige Himalaya kan man bo som en rigtig Maharaja på gamle heritage-hoteller, som er bevaringsværdige paladser og kongeslotte, der er indrettet til hoteller med moderne faciliteter. Men her på højsletten overnatter man i teltlejre, tænder lejrbål om aftenen og rister krydret lammekød over gløderne, alt imens man drikker indisk rørsukkerrom og taler om dagens køretur med andre rejsende fra hele kloden.

Om natten træder en funklende stjernehimmel frem, og den klare luft kombineret med den sporadiske bebyggelse gør, at man kan se mælkevejen slynge sig gennem universet som

Buddhistiske bedeflag på bjergpasset Khardhung Lah 5.300 meter over havets overflade.

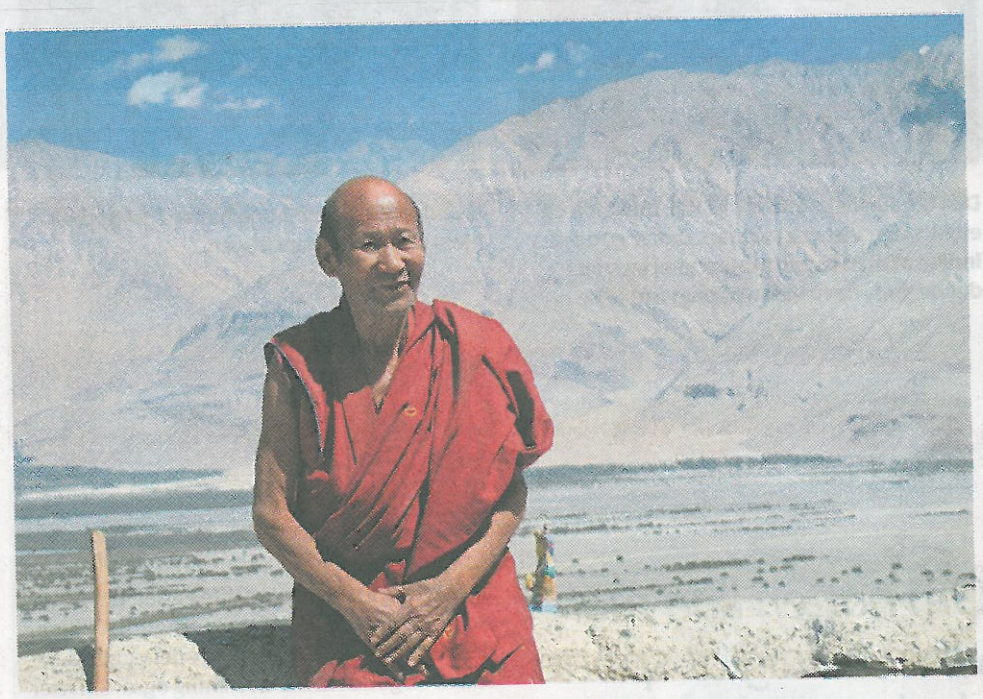
en hvid tåge, mens stjerneskud tegner lysende streger på den sorte nattehimmel, og den iskolde vind bider i huden.

Til morgenbøn med monoton munkesang

Hvor hinduismen, med de hellige mænd og køer, er dominerende i landskabet i det sydlige og frodige Himalaya, så er det den tibetanske buddhisme, der dyrkes, når man kører op i højderne og ruller af sted på vejene i det storslåede og golde tibetanske plateau ca. 4.000 meter over havets overfalde. Her går kronragede buddhistiske munke og novicer langs landevejen, og deres safranrøde munkedragter lyser op i det sandfarvede landskab. Langs vejen ved Indusfloden mod byen Leh, hovedstaden i den selvstændige indiske region Ladakh, hænger middelalderlige, hvidkalkede klostre på stejle bjergskråninger med en altid dybblå himmel og en bagende sol i baggrunden.

Indeni er disse klostre malet i stærke farver med billeder af de guder, der dyrkes inden for den tibetanske buddhisme. Mange af guderne, blandt andre beskytteren Maha Kala, optræder i en grufuld og grotesk æstetik med blottede hugtænder, et vildt blik i øjnene og iført en halskæde af kranier, dansende på døde menneskekroppe og med flammer i baggrunden. Hensigten med denne beskytter er, at den fremtræder så skræmmende, at den holder selv de ondeste ånder væk. Denne afbildning ses side om side med billeder af en slank og fredfyldt Buddha, der sidder med lukkede øjne og mediterer i en lyserød lotusblomst.

I sådanne omgivelser kan man tage til morgenbøn i Thieksey-klosteret i Indus-dalen

En munk nyder solen foran et buddistisk kloster i Nubra-dalen tæt ved Pakistans grænse.

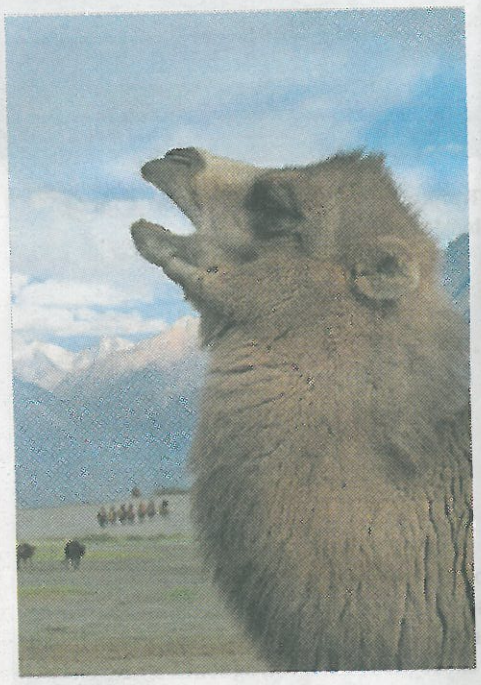
kl. 6 om morgenen. På bederummets tag står munkene iført deres orangerøde klæder med gyldne hjelme på hovederne og blæser i lange messingrør ud over Indus-dalen.

Efter få minutter myldrer små menneskeskikkelser ud af husene for foden af klosteret, alle iført de karakteristiske røde munkedragter, og kort efter er bedesalen fyldt af munke i alle aldre. Fra små seksårige drenge, der driller og tjatter til hinanden på vej op ad trapperne, til gamle mænd, der åbenlyst gaber, mens de monotont messer de mange mantraer, akkompagneret af trommer, skralder og bjælder.

At rejse er at få vasket øjnene

Vi kender alle den gamle, danske digter, der sagde: 'At rejse er at leve'. I Kina siger man: 'At rejse er at få vasket øjnene'.

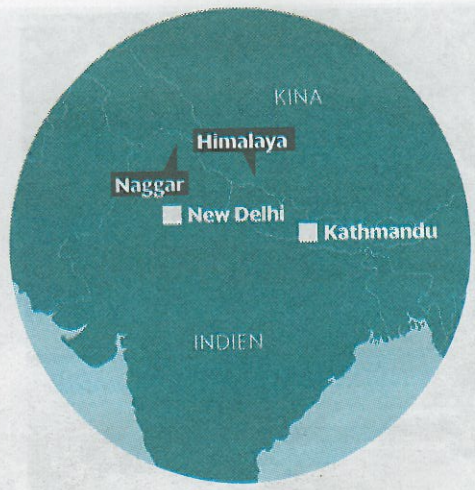
Efter en tur gennem Himalaya på to hjul kan man skrive under på, at begge talemåder indeholder essentiel livsvisdom. Livet kan ikke blive meget mere intenst, end når man suser

Denne race af kameler blev brugt til varetransport gennem Himalaya før der blev bygget vejnet.

gennem Himalayas sansebombardement på en engelsk Royal Enfield-motorcykel. Her lever man livet til fulde. Efter en sådan rejse er øjnene blevet vasket, og alt står langt mere tydeligt frem.

Man har fået tusind ting at undre sig over, men samtidig et nyt og anderledes blik på den mangfoldige verden vi lever i.

Rejseinfo

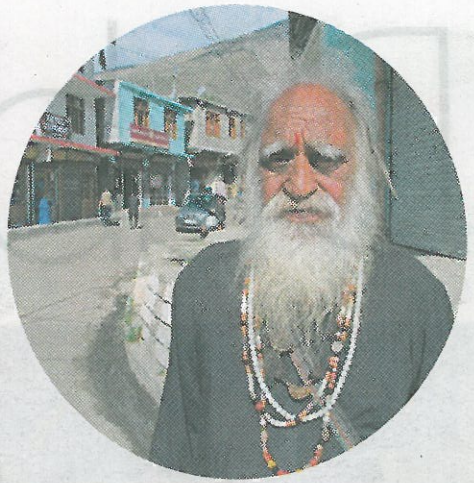
Flyrejse: Man kan flyve fra Kastrup til New Delhi tur-retur for ca. 4.000 kr. Fra Delhi kan man rejse videre til Himalayabjergene med tog. Togturen tager ca. 4 timer.

Ophold: Undervejs kan man overnatte i lokale gæstgiverier, komfortable teltlejre eller i gamle kongepaladser i f.eks. byen Naggar. Man kan f.eks. overnatte på det hyggelige gæstgiveri Ride Inn i Kulludalen og møde motorcyklister fra hele verden, der deler ud af deres erfaringer.

Bedste rejsetidspunkt: Vejene på de høje bjergpas er åbne fra juni til okt. De bedste måneder at rejse i er juni, august og sept. I juli kan der være kraftigregn.

Himalayas storslåede udsigter kan bringe smilet frem hos selv de mest garvede globetrottere.

På motorcykel i Himalaya

Højdesyge: Risikoen for at få højdesyge kan reduceres kraftigt, ved at man akklimatiserer sig ved at stige langsomt i højderne, drikke rigeligt med væske samt undgå tobak og alkohol. Evt. kan man indtage Diamox, der er et medikament, som forebygger højdesyge.

Motorcykelpakkerejser: Man kan tage på motorcykelrejse gennem Himalaya med lokalkendt dansk motorcykelguide, medrejsende mekaniker og følgebil m.m.

Mad: Måltider består typisk af ris, fladbrød, kebabretter og krydrede karryretter, men længere mod nord kan det spændende tibetanske køkken opleves med nuddelsupper, dumblings og hotpot. I de større byer er der et større udvalg af international mad, såsom pizza, pasta og burgere.